

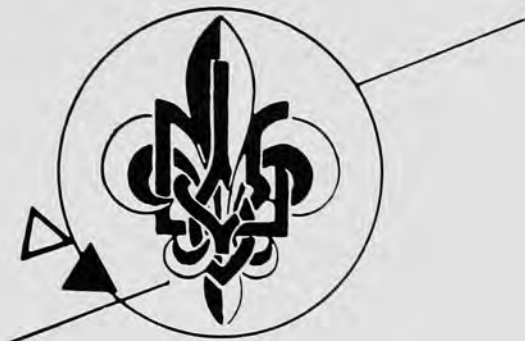
ЮНАК

ЛЮТИЙ — БЕРЕЗЕНЬ
FEBRUARY — MARCH 1986

«Юнак» — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця — всього 10 чисел
в році.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

Сторінка

- 1 А. Сова: Шевченкові
Леся Українка: На роковини
- 2 Наталка Воронка: Політичні поеми Шевченка
Нове видання про Т. Шевченка по англійськи
- 3 О. Кузьмович: Мій друг Матіяс розповідає про
світову конференцію скавтіngu
- 4 Молоде перо: Леся Ільків: Страх у снігових горах
- 6 Чи знаєш Ти про УСП?
- 8 Христия Брикович: Лист до „Юнака” з Франції
- 10 Привіти „Юнакові” з нагоди Різдвяних Свят і
Нового Року
- 11 Зміст „Юнака” на 1985 рік
- 13 Із народного побуту України: Зловіщі птахи
України, Г.Л.Н.
- 14 Заклик юнаків з Вінніпегу до усіх пластунів
- 15 Фантастичний переказ базований на житті Тараса
Чупринки
- 18 Хроніка: Наталка Воронка — 24-та Пластова
Орликіяда
- 20 Аня Тершаковець: — Дякую Вам!
А.Б. — 32-ий лешатарський пластовий табір
Мирослава Маренко — 36-ий Крайовий табір на
„Верховині”
Тарас Ребет — Курінний „табір” у Маквілері
- 24 Список датків на Пресфонд „Юнака” і на
дарункові передплати

Редагує колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович
Члени редакційної колегії:
пл. сен. Роман Копач
ст. пл. Роман Вашук
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Кузишин
пл. сен. Олександра Юзенів.

• Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

• Редакція застерігає право
виправляти мову, як теж скорочувати й
виправляти одержані матеріали згідно з
пластовою термінологією, пластовими
виховними напрямними та вимогами
юнацького віку читачів.

На обкладинці: Мій друг Матіяс оглядає „Юнака”

ЮНАК

ЛЮТИЙ — БЕРЕЗЕНЬ 1986
Ч.П. 2-3 (264) РІК XXIV

Інтернаціональне стандартно-серійне число
0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА „ЮНАКА”

\$20.00 американських доларів

Ціна одного прим. — \$2.00

YUNAK - Ukrainian Monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.
АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2, Tel. (416) 769-7855
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N.Y., 11702. U.S.A.
З ДРУКАРНІ Мирона Баб'юка, 1525 Emerson St., Rochester, N.Y. 14606 U.S.A.

ШЕВЧЕНКОВІ

Народний співаче і сину народу,
Вітай, найславніший з народних співців!
Лавровий вінець оповив тобі скроні,
Святочний, як твій променючий спів.

А другий вінець із колючого терну
На скронях кривавих у тебе лежить,
Не власні боління, терпіння народу
Ти в слово безсмертних хотів перелить.

Братам твоїм навіть стогнання за злочин,
Їм руки закуто, замкнута уста:
У слові твоїм обізувалась, пророче,
Народного слова жива красота.

Кайдани і горе усюди вбачав ти,
Над кожною піснею плакав єси,
На Бога вставав ти, шукаючи правди,
І Дух тебе Божий поймав з небеси.

Безсмертний співаче! доволі скорбіти...
Хто сонце спроможеться ясне затьмарити?
Що зроблять тирани великим серцям,
Пророкам Господнім, народним співцям?

Прокинеться сонце, розступляться тіні,
Підіймуться сиві тумани з болот!...
Отак же і волі наспіє година,
Коли ще пророками славен народ!

Переклав з польської мови М. Зеров

Наш Кобзар на „нашій не своїй землі”
Знімка зроблена літом 1985 року у Києві

Леся Українка

НА РОКОВИНИ

Не він один її любив,
немов „красу-дівчину”,
поети славили в піснях
віддавна Україну.

Від неї переймали сміх,
і жарти, і таночки,
її байки, немов квітки,
сплітали у віночки.

Той, в ній давнину покохав,
той мрію молоденьку.
Він перший полюбив її,
як син кохає неньку.

Хоч би була вона стара,
сумна, змарніла, бідна,
для сина вірного вона
єдина, любя, рідна;

хоч би була вона сліпа,
каліка-недоліка, —
мов рана ятриться в ньому
любов його велика.

Вкраїна бачила не раз,
як тії закоханці
надвечір забували все,
про що співали вранці,

і, взявши дар від неї, йшли
до іншої в гостину;
вони не знали, що то є
любити до загибину.

Він перший за свою любов
тяжкі дістав кайдани,
але до склону їй служив
без зради, без омани.

Усе знесла й перемогла
його любові сила.
Того великого вогню
і смерть не погасила.

8.3.1911

ПОЛІТИЧНІ ПОЕМИ ШЕВЧЕНКА

Найбільшу вагу для українського національного життя мають ті поеми, в яких Тарас Шевченко обрушився проти кривдників народу, проти царів, панів і всіх інших ворогів. Шевченко їх писав внаслідок того, що побачив страшне народне горе. Воно його страшенно зворушило після звільнення з кріпацтва й подорожі по Україні. Поет виступив з протестом проти національного й соціального поневолення. Цей протест був головною причиною його ув'язнення. Більшість з цих поем і поезій з років 1843-1847 склалися в „Три літа“. Цей альбом відібрано в Шевченка в часі його ув'язнення і він пролежав на поліції аж до 1906 року. В цей альбом увійшли: „Три літа“, „Розрита могила“, „Чигирин“, „Сова“, „Сон“, „Великий Лях“ і інші.

Свої ясні, українські погляди на відносини в Україні висловив Шевченко найвиразніше в трьох поемах, а саме: „Сон“, „Кавказ“ і „Посланіє“.

Поема „Сон“ — це політична сатира. Поет описує подорож з Києва до Петербургу, яку він відбув у сні. Поет летить в сонних мріях совою над землею. Він прощається з Україною і бачить світанок на Україні. Серед чудових краєвидів поет бачить страшне горе і насильство: бачить — з каліки здіймають свитину, як дитина з голоду вмирає, як вдові забирають сина до війська. Далі поет бачить засніжену землю, чує брязкіт кайданів, бачить як селяни мучаться на каторзі. Бачить царя і царицю, яких висміває. Потім оглядає місто й пригадує собі скільки козаків згинуло при будованні столиці.

Подібно, як у „Сні“, критику російського царя дав Шевченко в поемі „Кавказ“, де висловлює свої погляди на боротьбу, яку Росія вела з черкесами. Розпочинається поема малюнком кавказьких гір, чорних хмар, засіяних горем. Для поета, ці гори є людське горе і людські змагання до свободи. Поет виступає проти катів.

Дальша частина поеми — це саркастична критика московського уряду та цілої системи правління.

У поемі „Посланіє“ Шевченко висловив своє гірке слово звернене до земляків. Заголовок поеми такий:

**„І мертвим і живим і ненародженим землякам
моїм в Україні і не в Україні моє дружнє
посланіє“**

Основні думки цього твору — це протест проти кріпацтва, заклик до любови Рідного Краю та до братання усіх народів. Так як є — це дуже зле — каже поет. В житті народу бачить поет занепад духа, народові загрожує катастрофа. Бачучи, що розвиток освіти не є добрим, Шевченко радить розвивати свою національну культуру, а не вірити ворогам й не плекати чужих ідей.

Ст. пл. Наталка Воронка

НОВЕ ВИДАННЯ ПРО Т. ШЕВЧЕНКА ПО АНГЛІЙСЬКИ

Наш співробітник і великий приятель проф. Дмитро Нитченко, що пише під псевдонімом Дмитро Чуб видав у 1985 році переклад своєї книжки „Шевченко — людина“. Переклад зробив внук автора і також співробітник „Юнака“ в минулих роках Юрій Ткач.

Книжка в чепурній обкладинці з портретом Т. Шевченка із молодих років та численними ілюстраціями в тексті, появилася у видавництві

„Байда“ в Австралії, як також рівночасно із того видавництва в ЗСА і Канаді.

В українській мові ця біографія Т. Шевченка була видана в 1963 році. Тепер зретагована та з інформаційними додатками Юрія Ткача — це гарний та відповідний подарок для англомовних читачів. Напевно багато із наших молодих читачів може цю книжку використати.

МІЙ ДРУГ МАТІЯС РОЗПОВІДАЄ ПРО СВІТОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ СКАВТІНГУ

Мій молодий друг Матіас, активний виховник у одній із трьох скавтових організацій у Західній Німеччині завжди має багато що розповісти. Тим разом головною темою є інформації про Світову Конференцію скавтового руху, що відбулася в Мюнхені літом 1985 року. Це була тридцята з черги така Конференція, що зібрала понад 800 скавтових провідників із 94 держав. Господарями були німецькі скавти і вони справді доложили усіх зусиль, щоб цей великий з'їзд скавтіну перейшов організаційно якнайкраще. Підготовка і то інтензивна, як розповідає Матіас, ішла понад рік і щоб мати повний успіх вперше получилися зі собою в один круг німецького скавтіну три різні скавтові німецькі організації, що досі працювали і діяли зовсім окремо, та навіть, як признає наш співрозмовець, часом зі собою ворогували. Так повстав тепер Круг Німецьких скавтових організацій і він спільними силами підготував вірцево Конференцію.

Сама Конференція проходила під гаслом: „Скавтіну — з орієнтацією на сьогодні” і її скликає що два роки організація світового скавтового руху, з осідком в Женеві.

Привіт німецьких скавтів з табору в Гессен до усіх скавтів у світі

Програма 30-ї Конференції була дуже широка і цікава, а брали в ній участь не лише скавтові провідники, але також політичні провідники, зокрема Західньої Німеччини, що була господарем з'їзду. Але у днях Конференції, що тривала тиждень були співгосподарями також окремі скавтові німецькі групи, які мали для учасників окремі виступи, прогульки в околиці Мюнхену, концерти та театральні вистави. Учасники в деяких днях ділилися на групи у яких обговорювали актуальні проблеми у сьогоднішньому скавтіну. Все відбувалося у дружній, скавтовій атмосфері.

„Коли сидить скавт з Ізраїлю із скавтом арабським при одному столі, а біля них іранець, скавт з Іраку, єгиптянин і лівієць, це більше як

бачиться у Об'єднаних Націях¹⁴ — розповідає нам Матіас. Цікаве, що і німецькі скавти дуже багато говорять та працюють під знаком світового миру.

Ось одержали ми від нашого друга — німецького скавта знімку з літнього табору, що відбувся того літа для юнацтва у провінції Гессен. Табір вперше зібрав юнацтво із усіх трьох німецьких скавтових організацій, вже наслідком сполуки, яка наступила перед Світовою Конференцією. На відворотній стороні знімки помішені відзнаки усіх трьох організацій і короткий текст в німецькій, англійській, французькій і еспанській мовах з поясненням, що табір відбувався під гаслом „Мир і спільнота” і тим табором молоді німецькі дівчата та хлопці хотіли зложити і свою маленьку частину до світового миру. Тому висилають знімку з тим привітом до усіх скавтів і скавток у світі.

Цей привіт і ця знімка призначена також для наших пластунів і я приобіцяла помістити їх у нашому журналі.

Подібна тема миру і дружби видніє на відзначці 30-ї Конференції як також на спеціальній поштової марці, що випустила пошта Західньої Німеччини з приводу Конференції.

О. Кузьмович

Поштова марка з приводу 30-ї Конференції Світового скавтового руху в 1985 році

Офіційна відзнака Конференції

СТРАХ у СНІГОВИХ ГОРАХ

Австралія—країна, пригожа для різних видів спорту. Тут можна плавати та їздити на лещатах в ту ж саму пору року. Коли в Сіднеї цвітуть квіти, то важко повірити, що на віддалі 250 кілометрів буде зима, буде сніг у горах. Снігові гори відкрив Павло Стшелецький, назвавши найвищу гору ім'ям польського патріота Косцюшка.

Їдучи з Сіднею на південь, до столиці Австралії Канберри, бачу дороги, обсаджені квітучими деревами, що нагадують наші пахучі вишні весною. А далі руда висохла вже трава на полонинах, де отарами пасуться вівці, такі ж руді, обпалені сонцем і морозом так, що зливаються в одну сіру барву.

А біля міста Куми — величезні купи каміння нагадують і показують, що колись ця країна була вся затоплена водою, а чорні стовбури дерев без кори виглядають наче шибениці. Розкішна це країна! Високі гори і провалля, глибини яких ще не досліджено. Коли дорога йде вище, краєвиди міняються. У малих озерах вода чиста та нерухлива. Тут і там рибалки ловлять рибу, а по обох сторонах шляху ростуть старі евкаліпти і скрізь бачу написи: „Увага! Кенгуру перебігають дорогу!“ Нараз помічаю, що на вікна авто падають маленькі сніжинки, і аж радісно стає. Але якось дивно: що ж далі? Ліва сторона дороги зелена, а права — біла, покрита пасами білого снігу, неначе заслана білим килимом. Гарні люксусові шалети, і скрізь багато-багато людей. Знову не віриться, що на височині двох з половиною кілометрів збудовано таке велике місто. Розглядаємося навколо. Тут різні вчителі снігового спорту, часто колишні чемпіони з різних країн: Австралії, Швейцарії, Німеччини, Канади й Австрії. Усі конкурують, усі хочуть дістати якнайбільше число охочих навчитися їзди на лещатах.

На витяг можна сідати двійкою або й одинцем. Стою та приглядаюсь. Ось підходить якась дівчина до 3-го бару, тобто витягу, і питає:

—Ар ю сингел?

А мужчина, мабуть, чужинець, не зрозумівши, відповідає:

—Ні, я жонатий.

Усі навколо сміються, а дівчина, трішки засоромлена, шукає іншого місця.

Найкраще і найшвидше навчаються їзди малі діти, що злітають швиденько, наче пташки, вниз. Їм і падати легше — недалеко! Деякі навіть мають пляшечки з молоком, що висить на шії на шнурочку. Зупиняться, поп'ють і знову в путь! Не мерзнуть! Не плачуть, а сміються, наче лялечки, все веселі.

—Добрий день, пані Ганнусю! — кличе хтось до мене.

—Я ж Ярема. Хіба не пізнаєте?

Дивлюсь на нього: виріс і виглядає, наче один з лещетарських чемпіонів. От знайшли своїх, буде весело!

Протягом двох тижнів на снігу ми опалились більше, ніж на пляжі. Деякі, що не вживали відповідних кремів, зовсім спалили носи й обличчя, а уста в багатьох так спечені, що аж потріскались. Тому треба було йти до лікаря та вигоювати „снігові“ рани.

Одного дня вранці вийшли ми знову до витягів, щоб замовити для дітей вчителів їзди на лещатах. Стоїмо в черзі, аж чуємо звуки рідної мови. Поглянули сюди-туди й побачили чи радше відчули своїх. Вони теж усміхались до нас. Я чекати вже довше не зуміла, підійшла до них і кажу:

—Звідки ви? — а гарна пані відповідає:

—Та ми приїхали з Мельборну. Мій брат тут лещетарським учителем! — а по хвилині питає:

—А ви були колись у Мітагонгу?

—Так, ми були там у 1958-1963 роках. Ви Оріся? Так?

—А ти Ганнуся? Що ходила до сьомої кляси!?

Яка радість! Кинулись ми в обійми. Сльози в очах стали. Яка стріча! Не бачились 23 роки і знову зустрілись. Побігли по своїх чоловіків, щоб познайомитись. В Орісі двоє дітей—Марійка й Роман, а в мене більше—троє. Домовились зустрітись увечері в нашому помешканні. Розказували одна одній про життя, радощі і смутки. Сміялись і плакали разом.

Радісно проходили вакації. Діти подружили, стали мене кликати „тетою“. Уранці й по полудні Марійка з Романом ходили на високі з'їзди-пагорби. Вони ж „заавансовані“ в лещетарстві. Змалку вивчають цей спорт, мріють стати чемпіонами. Мої діти не такі досвідчені, не йдуть на дуже небезпечні тури, але все ж бажають дорівнятись до нових приятелів.

Одного пополудня ми знову всі рушили на витяг. Діти поїхали спускатися на лещатах, а чоловіки — по рибу. Ми з Орісею почали згадувати таборове життя, про школу і про наші родини. Почало темніти. Мої діти прийшли, а Орісиних немає. Кажуть, що Ромчик і Марійка залишились на горі. Там є теж готелі, де збирається молодь. Але Ромко й Марійка ще дуже молоденькі: йому 16 років, а їй всього — 12. Не дивно, що моя подруга нервується, бігає, допитується, а я з нею. А дітей нема та й нема. Побігли ми до бюро, щоб мегафоном закликати їх. Знову чекаємо, нервуємося, прислухаємося до оголошень, а дітей немає.

Моя подруга плаче-ридає: можуть пропасти, можуть у снігу замерзнути. Ховала, вчила, любила. Скільки праці для них віддала. Пропали! Потішаю її, як можу. Прийшли вже й чоловіки, принесли травм. Але кому вечеряти хочеться? Почали вже шукати гелікоптером, але вже темно. Освітлюють рефлекторами з'їзди. Ніде нема. Довга і розпачлива ніч чекання. Чуда дожидаємо.

Нараз Оріся каже:

—Бурко їх знайде! Він завжди знаходив їх! Він з дітьми від маленького товаришував. На всіх альпійських прогулянках, і вони ніяк не хотіли залишити його самого дома. Тому привезли його ще й сюди, в гори Косцюшка.

Наступного ранку вивезли Бурця на витягові нагору і, давши понюхати Романові речі, пустили. Одночасно гелікоптер слідував за псом, що розшукував дітей. Вислали також рятунову сторожу, досвідчену в розшуках загублених лещатарів. Вона теж стежила за псом..

А мати тим часом плакала-вмлівала від самої думки, що дітей може вже немає живих. Тяжкі хвилини довжились у години, а про дітей не було ніякої вістки...

Щойно після обіду з гелікоптера помітили барвисті вбрання, а біля них сірого собаку. Як виявилось пізніше, це діти повивішували свої шапки, щоб звернути увагу сторожі, а самі сиділи в затишку на сонці, щоб хоч трішки зогрітись. Незабаром гелікоптер сів та забрав обох шукачів пригод.

Батьки і всі ми із сльозами в очах привітали виснажених і переляканих підлітків, які більше боялись консеквенції, як самої прикрої прогулянки. Спершу вони почали виправдуватись за свою легковажність і просили вибачити їм нерозважність. Вони також журились всю ніч, що заподіяли батькам турбот і зайвого нервування.

А Бурко став героєм дня. Його, як і дітей, фотографували репортери, і наступного дня вся австралійська преса писала про сірого пса, що перший знайшов своїх улюблених товаришів, ще з дитячих літ.

Дітей нагодували, перебрали та й повезли до лікарні, щоб перевірити їхнє здоров'я. Там пробули вони дві ночі без батьків. А ми, старші, добре поведчерявши, бо також 24 години нічого не їли, пішли до каплиці, щоб подякувати Богові за щасливий кінець.

Наступного дня у місцевім часописі було таке повідомлення:

„Під час вчорашньої снігової загубилось четверо лещатарів. Двоє з них були малолітні діти, що приїхали з Мельборну з батьками на вакації. Ось що розповідає хлопець Роман: „Ми з'їздили з гори досить скоро й не помітили провалля, в яке несподівано влетіли. Два старші чоловіки—Роберт

Ослан та Річард Вичі дуже потовклись, у пана Вичі була навіть зламана нога. Не зважаючи на спроби видряпатись наверх, нам не пощастило. Тому я, як український пластун, викресав вогонь, біля якого ми просиділи, чи радше простояли, підскакуючи, щоб не замерзнути, всю ніч, за винятком Вичі, якого ми прикрили одежею. Дивно, що гелікоптер не помітив диму. Ми не мали нічого з харчів, але моя сестра мала кілька шматочків жувальної гуми, а пан Вичі мав при собі пляшечку, в якій ми нагрівали воду з снігу й пили. Уранці мені пощастило видряпатись наверх і повісити наші червоні шапки. Мій старий пес Бурко знайшов нас усіх ще вранці, а пізніше прилетів гелікоптер. Ми з сестрою дуже шкодуємо, що завдали нашим батькам стільки клопоту, страху за наше життя та ще й витрат на розшуки. Перестерігаю інших дітей, щоб „не знаючи броду, не лізли в воду!“.

Очевидно, що це повідомлення читали всі курортники, а було їх понад три тисячі.

І Роман, і пес Бурко, світлини яких були в газеті, стали героями дня. Кожний хотів їх бачити і з ними говорити. А Марійка була навіть трішки заздрісна, що слава припала братикові. Вона радше соромилась, що тепер вся українська молодь в Австралії буде з них сміятись. Але так не сталося. Увечорі, коли всі зійшлись у залі мотелю „Снові Валлей“, всі старались нав'язати з ними контакт. Довго до півночі гомоніли українські голоси—голоси пісні і шум коломийки—мабуть вперше в горах Косцюшка. А Роман і Марійка весь час записували адреси, гуляючи із своїми новими українськими знайомими.

—Все гаразд, що добре кінчається, — сказав мій чоловік і перший пішов спати. Помалу всі почали розходитись до своїх приміщень. Тільки молодь ще тут і там прощалась, обіцяючи писати листи.

На другий день уранці ми від'їхали до Сіднею. Я запросила Орісю відвідати нас. Їхати було сумно, наче вдруге залишили своїх. Знову праця, знову будні, але таке вже життя, що радощі й смутки чергуються.

Леся Ільків, 22 роки. Студ. Сіднейського університету. За цей твір дістала третю нагороду на 8-му конкурсі молодечої творчості, який проголосив літературно-мистецький клуб ім. Василя Симоненка в Мельборні. Розгляд творів відбувся 15-го липня 1985 р.

ЧИ ЗНАЄШ ТИ ПРО УСП

СТОРІНКА ПРО УЛАД СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА

ПРОВІД УСП: ХТО І ЯК ЙОГО ВИБИРАЄ?

Чи знаєш як вибирається провід старшого пластуна? В юнацтві Ти береш участь у виборі проводу гуртка і куреня, але Твій впорядник і зв'язковий є назначений. Кошових вибирають на станичних зборах, а Крайових Комендантів вибирають на Крайовому Пл. З'їзді. Так що, провід УПЮ є вибраний ДЛЯ Тебе.

В УСП Ти вже не маєш виховників, але все ще потрібно людей, які Тебе як члена УСП **репрезентують** в пластових проводах і **держуть організаційні зв'язки**. Замість того, щоб хтось для Тебе вибирав провід, Ти — так само як пластун сеніор — вибираєш собі провідників.

В **станіці**, раз на рік повинні бути збори УСП для вибору **Осередкового/ої**. В **краю** раз на два роки, є **Крайовий З'їзд УСП** на якому вибирається **Крайового Референта/ку**. В **світі**, раз на три роки відбувається **Загальний З'їзд УСП**, на якому члени УСП з усіх країн, де Пласт існує вибирають **Головного Булавного УСП**.

Якраз в ЗСА 14 і 15 червня 1986 припадає XVI Крайовий З'їзд УСП на Новому Соколі.

Участь у Крайовому З'їзді УСП беруть усі оформлені члени УСП які вивірняли вкладку що живуть у данім краю. Ті, що не можуть особисто прибути можуть передати свій голос на письмі іншому повноправному членові.

Перед З'їздом творяться підготовчі комісії: **Номінаційна** — щоб підняти осіб на пости в Крайовому Рефераті УСП; **Верифікаційна** — щоб приготувати спосіб перевірення чи особа оформлена і чи заплатила вкладку; **Резолюційна** — яка розглядає справи актуальні в краю про які З'їзд може винести резолюції. Такі резолюції не можуть покриватися ані заперечувати справи які є застережені для Крайового Пл. З'їзду або інших зборів.

Завдання Крайового З'їзду УСП є:

- а. приймати до відома звіти крайових проводів УСП
- б. номінувати або обирати крайовий провід УСП згідно із статутот даної крайової пластової організації.
- в. ухвалювати плян діяльності на наступні два роки
- г. вирішувати актуальні проблеми УСП даного краю.

Вибирати собі провід є привілеєм дорослих членів Пласту. Члени УСП повинні цінити цей привілей і не опускати нагоди брати участь в виборі свого проводу.

ДІЯЛЬНІСТЬ!

ХМ І ЧМ ЗМАГАЮТЬСЯ

Курені „Хмельниченки” і „Чорноморці” відбули перші змагання футболу (амер.) під назвою „Хмель—Bowl” (за стилем американських гор „Super bowl” і подібних) 30-го листопада 1985 в Нью Джерзі. Помімо холодної і дощевої погоди, дружини і глядачі прибули на грище і завзято почали змагання.

Дружина „Чорноморців” складалася з 6-ох членів УСП і 4-ох членів УПС, а дружина „Хмельниченків” складалася з 25-ох старших пластунів. Але показалося під час гри що якість, не кількість перемогла. „Чорноморці” виграли 18-6. [1]

Опісля, обидві дружини поїхали до Українського Центру в Пассейку де відбулася перекуска та презентація трофеї „Чорноморцям”. Проголошено „MVP” (найціннішого грача/ів) від обох дружин — [2] — від Чорноморців Роман Стельмах і Андрій Козак, від Хмельниченків, Роман Свинтух. „Хмельниченки” плянують організувати „Хмель—Bowl” щороку підчас „вікенду” Дня Подяки.

Діяльність!

*«Миколайко»
в Нью Йорку*

1

5

4

2

3

6

Св. Отець Миколай відвідав УСП в Осередку Нью Йорк 20-го грудня 1985. Сценку, яку приготували Леся П'ясецька, ЛМ, Ксеня Зелик, ПС, та Христя Стеранка, відіграли члени Осередку. В сценці, брат і сестра (Лесик Кмета, ХМ і Мелася Соневицька) [1] пишуть листа до Св.о. Миколая і журяться чи буде сніг, щоб він міг приїхати до них. Чортик (Тиміш Ганкевич, ОХ) [2] переловлює листа і показує головному чортові (Марко Глут, ОХ) [3] який постановляє, що снігу не буде.

Тому запрошує снігову царівну (Софійка Зелик) на „рандку“ і старається її закрутити голову, щоб вона забула вислати на час своїх сніжинок. [4] На щастя, в останній хвилині вона спамяталася і скликає своїх сніжинок — „добровольців“ (пл. сен. Юрій Савицький, ЛЧ, станичний, Матра Коломиєць, ПС, Аскольдь Винників, ОХ, Оля Стасюк, Бурх.) Св. Миколай (Олег Данилюк, ОХ) [5] таки приходить і роздає подарунки. [6]

КУРИНІ РАДИ

СІРОМАНЦІ — XII. 85 в Ньюарку

—вибрано провід:

курінний (Лисий Вовк): Роман Білінський

опікун кандидатів (Тато Куцих): Маркіян Литвин

—прийняли нового кандидата

—плянують водно-мандрівний табір на літо 1986

та Малу Раду в серпні в Гантері

КУРЕНИ! ОСЕРЕДКИ! Надсилайте повідомлення про вашу діяльність:

Olha Stasiuk
36-16 24 Street
L.I.C., NY 11106
USA

ЛИСТ ДО „ЮНАКА” З ФРАНЦІЇ

Дорогий Юначе!

Я Твоя довголітня читачка, колишня пластунка юначка Христя Брикович із гуртка „Троянди” Пластової Станиці в Нью Йорку, посилаю Тобі привіт із Франції. Цього шкільного року місцевий „Ротари Клуб” післав мене вивчати французьку мову. Я є „обмінною ученицею” в місцевій гімназії. Тепер живу в малому містечку (10 тисяч мешканців), яке називається Жерардмер в горах Вогезах. Це дуже гарні і високі гори. Вони знаходяться у східній Франції недалеко району Альзасії і Лютарингії. Жерардмер — це знане містечко поміж французами й німцями тому, що тут можна знайти працю. В зимку тут багато снігу і через те в горах є численні лещатарські терени для з’їздів і бігів навпростець. На весні росте тут багато жовтих нарцизів. Довколишні школи роблять великі площадки на колесах з квітів і під час великого фестивалю однієї суботи змагаються у конкурсі за першенство.

Вліті на озерах плаває багато різних човнів. Восени приїжджають сюди старші віком люди оглядати зміну кольорів листя на деревах, прохажуватися горами й полювати.

Недавно родина в якої живу, взяла мене на прогулянку до Вогезів. Звідси було видно Альпи. Найбільшою індустрією в цій околиці є туристика і деревний промисел. Мій прибраний французький батько каже, що тут ростуть найкращі в світі сосни, бо падає багато дощів і є холодно. Також розвивається текстильний промисел. В лісах росте багато грибів.

Коли я минулого року склала матуру в школі українознавства, то думала, що не буду більше ходити до школи в суботу. Але приїхала до Франції і змінила свою думку. Тут учні ходять до школи від понеділка до суботи включно, від години 8-ої вранці до 5-ої по полудні. В середині і суботи навчання відбувається тільки вранці. Молодші школярі не мають навчання в середу. Обідова перерва в школі триває дві години. В більших школах директори створюють різні організації та спортові клуби, щоб учні мали якесь зайняття і розвагу. На біду, я попала в школу, де директор думає, що треба вчитися й під час обідової перерви. Учителі руханки якось переконали його, щоб дозволив раз на тиждень грати відбиванку. Я належу до цієї дружини. Цей директор повинен поїхати до Америки і побачити, як там у школах учні здобувають успіхи в науці і в

шкільних організаціях. Багато учнів під час перерви ідуть до міста, сидять у каварнях, розмовляють і курять.

Всі мої вчителі приємні. Вони розуміють, що мені приходить нелегко. Але бачу, що багато вчителів „говорять до учнів, а не з учнями”. Кажуть, що це тому, бо учні мусять готуватися до матури, яку називають „бакавреат” або скорочено „бак”. Вірять, що коли учень складе „бак”, то за американськими стандартами він скінчить не тільки середню школу, але й один рік університету.

Всі учні мусять вивчати найменше дві мови. Від 6-ої класи вивчають німецьку, англійську або російську мови, від 9-ої класи — італійську або латину. Багато моїх товаришів і товаришок знають три або чотири мови і навіть добре ними говорять.

Французька родина не різниться багато від українсько-американської. Виїмки напевно є, але їх не зауважила. Французи не показують своїх емоцій, ніколи не плачуть, ані не кричать. Ще є одна різниця, що в цій околиці є великі родини. Я досі жила з двома родинами і вони мали по четверо дітей. По менших містах тато приходить додому на полуденок. Це зміцнює родинні зв’язки.

Тепер живу в дуже приємній родині, на прізвище Озанне. Вона має чотирьох синів: найстарший Ніколас — 18 років, студіює в Парижі, Жан-Томас — 16 років, вчиться в недалекому місті Нансі. Він приїжджає на кінець тижня додому. Рафаїл — 13 років, який страшенно любить грати в копаного м’яча, і Матеус — 12 років, дуже добре грає в теніс.

Мій „тато” — французький тато — є президентом Ротарі Клубу в Жерардмер. Він високий, стрункий і серйозний. Його дружина низького росту, але дуже енергійна, рухлива, весь час кудись спішить.

Я буду жити також у інших членів Ротарі Клубу. В той спосіб зможу побачити як живуть інші родини. Моєю наступною родиною буде родина дентиста. Вона має троє дітей — двох синів і одну доньку. Потім здається буду мешкати в родині, яка організує Клуб Молодих Християн. Ця організація цікава, бо в ній говориться не тільки про релігію, але й про інші справи, які нас, молодих, цікавлять. Під час року відбуваються товариські зустрічі, прогулянки, відвідини.

Спорт поза школою є важливий. Кожна родина належить до якогось спортивного клубу. Моя французька родина є членом великого клубу, де можна купатися, їздити на колісцатах (рольках) вліті і на ковзанах взимі, грати теніс або копаного м’яча.

Під час „вікенд-ів” я об’їхала Белфорд, Мулгавз і Ресторд Вилледж. Белфорд мені справді сподобався. Моя родина взяла мене подивитися на

фортецю. Тут є невеликий, але дуже цікавий музей. На стіні, звернений на місто, є великий лев. Цього лева виконав мистець Бартолди, який виконав статую „Свободи” — одну в Нью Йорку і меншу в Парижі.

Мулгавз має найбільший у світі музей авт. Цікаво бачити авта від перших аж до сьогоднішніх. В музеї близько 500 авт. Є тут також невеличкий, але дуже гарний зоопарк.

Є тут також „Мек Доналд” — багато краший і чистіший, ніж в Америці, але й ціни значно вищі. Всюди панує велика чистота, ніде немає ані папірчика. Це, мабуть, німецький вплив.

„Ресторд Вилледж”, відбудована оселя, також дуже цікава. Кілька років тому створилася група людей, які рішили збирати старі, давні хати і перевозити їх в одне місце. Тепер відкрили це відбудоване містечко для публіки. Показали нам різні стилі хат в Лорейн. Вліті збираються тут молоді добровольці і працюють коло цих хат безкоштовно.

Бачила я теж військовий цвинтар з часів Першої світової війни. На ньому поховано 10 тисяч французів і 10 тисяч німців. Залишено навіть колючі драти і стрілецькі рови. До деяких частин цвинтаря вступ заборонений, бо там зариті гармати. Варта, щоб гол-ови держав побачили його і задумалися на тим, які страхиття могла б спричинити третя світова війна.

Жити між чужими людьми дуже цікаво, але часом сумно за своїм довкіллям. Я була б рада кожної п'ятниці їхати на пластові сходи та походити з товаришками і товаришами по Другій авеню. Знаю, що це неможливо, але є маленький промінь надії: за тиждень поїду до Страсбургу на концерт хору „Думка” з Нью Йорку. Напевно побачу декого зі знайомих — тих, що їх не раз бачила в п'ятницю увечорі під пластовою домівкою.

Справді, світ дуже малий!

Христя Брикович

ДРУЖЕ ПЕБЕ ЛІСОВА ШКОЛА

КОЛИ: 21 червня — 5 липня 1986
ДЕ: околиця Гантер, Нью-Йорк
Карті зголошення можна одержати у станичного/ої

Чи Ти будеш на ЛІБ '86?

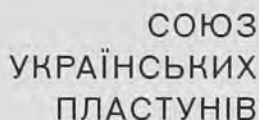
КОЛИ: 21 червня — 5 липня 1986
ДЕ: околиця Гантер, Нью-Йорк
Карті зголошення можна одержати у станичного/ої

І НОВОГО РОКУ

Прислали привітання також „Лісові Мавки" із Філядельфії, серед яких маємо вірні співробітниці.

Усім, що не забули нашого „Юнака“ щира подяка від редакції!

Дорогий Подрузі Олязі,
всім Дорогим Співредакторам,
та й усім Співпрацівникам
найкращі побажання з приводу празника
Різдва Христового.
Нехай Божа Дитина прийме Вашу працю
для "Юнака" і загалом для Пласту -
як щедрий дарунок, покладений при
аслах у Вифлємі, разом із дарунками
від царів і пастирів.

поздоровлення передає

М. Салык
пл. сен. Маруся Салык, голова

PLAST — UKRAINIAN YOUTH ORGANISATION

17.12.85.

догодъ Друзъ!

З Платоном Рідним Христового прийміть від Краєвої Платової Старшини у Великій Британії щирі побажання – Неселих Свят, Платового Нового Року та успіхів і задоволення у Вашій корисній праці для нової платової Родини.

ХРИСТОС РАДІАЄТЬСЯ!

36 КПСтаршину:

О. Затащан
Л.т. сен. Оксана Парацан
г. 0000

Бабуляе.
.....
Пле сел. Тамара Бабуляк
секретар

[illegible]

Великому Свят та
Мисливцю Новому Різу!
Бажаю
Мисли Мисли
у Філадельфії

Зміст

Юнак

журнал пластового юнацтва

1985 ДВАДЦЯТЬ ТРЕТІЙ РІЧНИК

Заувага: перше число після наголовка статті (перед дужкою) означає число журналу, а число в дужках — сторінки, на яких надрукована стаття чи інший редакційний матеріал.

I. ІДЕОЛОГІЯ І ВИХОВАННЯ

1. Вступні статті, гутірки, тощо

Запалюємо Святвечірню свічку 1 (2)
Заклик до пластунів у вільному світі 1 (3)
Гасло Пласту в 1985 році 1 (5)
Наш Патрон 5 (1)
Перший листопад 11 (3)
Старосольський Юрій — Де ватра, там — ясні мрії 4 (6)

II. ЛІТЕРАТУРА

1. Оповідання, нариси, есеї, спомини

Гіммельрайх Кость — Подія під час Голокосту 11 (12-13)
Грабовський Ян — Примхлива муха 9 (7-8)
Карась, ЧК — До водного табору 6 (20-21-22)
Кархут В. — Цупке життя 1 (14-15), 2-3 (7), 4 (6)
Ковалик Р. — Бузько-лелека 5 (5-6)
К. Ле — Про що молився Сковорода 6 (4)
Кранцбах Стелла — Живу ще завдяки УПА 10 (4-5-6)
Н. — Ч. — Рейдом через Львів 12 + 4
Стасів-Калинець Ірина — Казка 1 (6-7-8)
Ю. О. — Різдвяна ніч 1 (10)
Ю. О. — Не вдалося 12 (18-19)

2. Репортажі

Димид Михайло — Зібрання молоді під час поминальних днів 12 (3-4)
К. Я. — Владика Москаль відвідав пластунів 11 (13)
Наглоч Марічка — Марічка на українському „Клаб-мед” 5 (7)
Подруга Марта — Мандрівка по Україні 2-3 (3-4), 6 (1-2-3), 7-8 (2-3), 9 (4-5), 11 (4-5), 12 (1-2)
Рубель Слава — До життя ставлюся по пластовому 4 (5-6)

Фога Мирося і Наталка Гавалешка — Подорож з хором „Тирса” 4 (20-21)
Шмулик Корнелій — 3 життя української молоді в Бразилії 1 (21), 5 (8-9), 10 (24), 12 (6-7)

3. Вірші

Божемська Ярослава — Великдень 4 (1)
Вовк Віра — Молитва 5 (3)
Гарасевич Андрій — Київ 1 (3)
Драй-Хмара Михайло — Поділ 7-8 (3)
Зеров Микола — Київ 6 (6)
Калинець Ігор — „Юр” О.Новаківського 5 (3)
Кобець О. — Крути 1 (2)
Костенко Ліна — Княжа гора 2-3 (1)
Купчинський Роман — Різдво 1 (2)
Рільке Р. М. — Св. Юрій 5 (3)
Стефанишин Богдан — Листопад 11 (2)
Українка Леся — І все таки... 2-3 (6)
Фіціялович Володимир — Листопадовий зрив 11 (2)
Храплива Леся — Засвітить у навечер'я свічку... 1(1)
Чупринка Григорій — Великодні дзвони 4 (2)

4. Пісні

„Над все кохай свій рідний край” — 2-3 (10)
„Назови мене коханою” 6 (7)
„Ой весна красна” — гаївка — 4 (2)
Полянський Ярослав: „Марш вітрогонів” 9 (15)

3. Рецензії

Кузишин Олесь — Нові платівки 1 (15-16)
Нові платівки 7-8 (10-11)
Нові платівки 12 (21-22)
Перше видання нашого співробітника О. Кузишина 10 (7)

III МОЛОДЕ ПЕРО

1. Вірші

Білаш Борислав — Діду... 9 (17)
Заяць Михайло — Згадка про табір 5 (15)
Сконцей Іван — Наказ батьківщини 9 (17)

2. Проза

- Андрейчук Іся — Що означає Пласт для мене 10 (14)
Бейлі Таня — Спогад про подорож до Львова 11 (7-8-9-10)
Кобрин Ігор — Лист мамі до сина 7-8 (22)
Мариняк Марко — Скандал у Сан Дієго 5 (16)
Мончак Юрко — Змагання без противника 5 (13-14)
Відгомін всесвіту 12 (23-24)
Намурен Надя — Загублені дівчата знайшлися 10 (13-14)
Симчин Олександр — Різдво дома 5 (15)
Тершаковець Александра — Розширюємо світогляд 9 (18)
Худьо Мірися — Великодня несподіванка 10 (14)
Юрчук Доріан — Чому я хочу стати „Лісовим Чортом“ 9 (18)

IV СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

- Винницький Михайло і Татарський Роман — Василь Янішевський 2-3 (2); К. О. Манолій Лупул 9 (1); Кардинал Мирослав Любачівський 7-8 (1); Кузьмович Ольга — Дмитро Нитченко-Чуб 10 (1); Володимир Мінкович 11 (1); Любомир Романків 5(2)

V УСПИХИ НАШИХ ПОДРУГ-ДРУЗІВ

- К.О. — Калина Чолган—Репрезентантка „Юнака“ на Балі Преси 4 (7)
Кулій Юрій — Таня Демчук-бандуристка і пластунка 9 (11)
П-лі — Брати Євген і Юрій Мелехи 4 (7)
Пресовий Референт Станиці Вінніпег — Маркіян Шулякевич 11 (11-12)
Адріан Старух 11 (11)
Таня Хомяк 10 (9-10)
Ірина Цабанюк 10 (10)

VI УКРАЇНОЗНАВСТВО

- Бабуня Софія — Стародавнє весілля 10 (8-9)
Бандура в Мюнхені 11 (3)
Вілян — Словник мудрої голови — Хитрий як лис 9 (9)
Вовк А. — Словник мудрої голови — Відповіді і пояснення 1 (24); Тварини і їхні голоси 5 (13); Відповіді: 6 (8)
Воронка Наталка — Тарас Шевченко 2-3 (15-16)
Г.Л.Н. — 3 народніх легенд України 1 (8)
3 народніх пісень України 6 (6)
3 народньої творчості України 7-8 (8)
Природа в народній творчості 9 (11)
Звітє Український Студентський Клуб у Торонто 4 (19, 23)
Княжий дар українській дівторі у 1000-річчя 11 (5-6)
Крип'якевич Іван — Про давні українські кораблі 4 (3-4)
Лоза Михайло й Мончак Юрко — День Пам'яті Великого Голоду 7-8 (17)
Михайловський Леонард — Краса української природи 7-8 (4-5)
Мороз Валік — Взяв би я бандуру 10 (3)
Павлів Орест — Великий син нескореної України 2-3 (5-6)

- Проголошуємо конкурс молодечої творчості в Австралії 11 (10)
Санторе Христя — Плетення вінків — обрядовість і мистецтво 7-8 (9-10)
Україна і я (Із шкільних завдань) 12 (20)
Україна і Канада (Із шкільних завдань) 9 (12)

VII ПЛАСТУВАННЯ

- Братчик Славко — Пластова коляда 4 (22)
Віншування для пластових колядників 1 (4), 12 (19)
Із життя Пласту в Австралії — Крайовий табір юнацтва 7-8 (18-19)
К. О. — Свято Весни 1985 року 7-8 (12)
Круцько Христина — Спів 1 (5)
Старші пластуни відбули в Канаді ідеологічний семінар 7-8 (17)

VIII СПОРТ

- ВКС — Павло Ледньов 2-3 (18-19), Лариса Дирій-Латиніна 6 (11-12), Леонід Жаботинський 11 (19-20-21)
Данилюк О. і Шевчук В. — Турнір кошиківки Ордену Хрестоносців 6 (11)
М. Л. — Старший пластун визначився в Оттаві 2-3 (17)
О. Г. — Юнак Данко Дикий репрезентант дружини копаного м'яча ЗСА 7-8 (20)
Струтинський Ігор — XI Спортивно-вишкільний табір Загону „Червона Калина“ 4 (10-11-12-13-14)
45-ий Курінь став чемпіоном з кошиківки 9 (19)

IX ХРОНІКА ПЛАСТОВОГО ЖИТТЯ

- Балисюра Василь — Дводенна прогулянка 7-8 (22)
Ганьківська О. — XXIII Орликіяда 4 (15-16-17-18-19)
Галаревич Юрко — Мандрівка на „Білі води“ „Юкагені“ 5 (17-18-19)
Галаревич Андрій — „Хай сонце і вітер нам пестять обличчя“ 12 (7-8-9)
Гапій Лада — Спогади з табору 10 (17-18-19)
Г. В. — 31-ий лещатарський пластовий табір 2-3 (21-22)
Гаст Туня — Табір УПЮ-ок Станиці Чикаго 1 (22-23)
Горський Антосик — 3 табору „Гарячі канойки“ 7-8 (21)
Драган Мирося — Другий курінь їде на Свято Весни 7-8 (13-14-15)
Качмарський Юрій — Станична прогулянка 10 (22)
Кіт Зоряна — Гурток „Північне сяйво“ здобув першу пробу 10 (20)
Корбутяк Ляріса — Папа — Гість Вінніпегу 4 (23)
Кузишин Галя — Вечір „Юнака“ в Нью Йорку 6 (15)
Кузишин Галя — Табір юначок на „Вовчий Тропі“ 10 (21)
Куліш Тарас — Концерти молодих бандуристів 6 (18-19)
Ласовська Дарка — Тільки у „Школі Булавних“ 1 (18)
Лукесевич А., Ш. Рікабі, Х. Крозієр, Б. Філяк — Таборове життя 10 (21)
Мандзій Адріан — Таборування на канойках 5 (20-21-22)
Мара (Л.Ч.) — „3 Новим Роком, сині гори“ 9 (21-22)

Подруга Наталка — Пластова ялинка в Мельборні 11 (17)
 Пташник Михайло — Крайовий табір старшого юнацтва 9 (23)
 Рабій Мирон — „Ресторан на Новому Соколі” 11 (17)
 Ременюк Уляна — Вечір юнацтва в Станиці Дітройт 6 (17)
 Симич Петрик — Табір „Гарячі канойки” 7-8 (22)
 Спех Андрій — Андріївський вечір в Німеччині 9 (23)
 3-ій курінь — Найстарший курінь 9 (22)
 Хомяк Теодора — Незабутній листопад 11 (16)
 Хомяк Дора — Курінний табір юнацтва Станиці Вашингтон 12 (11-12)
 „Школа Булавних” 1984 — 1 (17)
 Шулякевич Ждан — Табір на колесах 12 (12-13)
 Юначка Оля — ... і в Торонто 6 (16)

РІЗНЕ

1. Редакційне

Кузьмович Ольга — Минуло вже два роки... 7-8 (5)
 „Лісові Мавки” на пластові видання 11 (23)
 Привітання Різдвяні 1 (1)
 Привітання Великодні 4 (1)
 Пригадуєте? 7-8 (7-8)
 Проголошення таборів 2-3 (14)
 Список датків на Пресфонд 2-3 (23-24), 4 (24), 5 (23), 6 (24), 7-8 (24), 9 (24), 10 (24), 11 (24), 12 (24)

Увага! Читачі „Юнака” будьте самі суддями 1 (20)
 Щорічне добре діло куреня УСП „Лісові Мавки” 1 (20)
2. Чи знаєте про УСП?
 1 (12-13), 2-3 (9), 4 (8-9), 5 (10-11), 6 (10), 7 (2), 8 (16), 9 (13-14), 10 (11-12), 11 (14-15), 12 (14-15)
3. Філятелія
 Виставка поштових марок СУФА 9 (16-17)
 Нові поштові штемплі та коверти 5 (12)
 14-та Різдвяна виставка СУФА 1 (21)
4. Різне та цікаве
 Дещо про календарі 1 (9)
 Гокус-покус 1 (11)
5. Треба нам знати
 Відбувся з'їзд „Українська молодь Христові” 9 (2-3)
 Смерть Василя Стуса потрясла світом 12 (5)
6. Загадки і розваги
 Веселий куток 6 (23), 11 (18)
 Загадка 10 (23)
 Різдвяна христиківка 1 (19)
 Усміхніся 1 (19), 7-8 (23), 10 (23)
7. Листування, привіти, заклики
 Світовий Конгрес Вільних Українців проголошує стипендії 9 (10)
 Привіти з таборів 5 (24), 10 (15-16), 11 (22), 12 (16)
 До нас пишуть 2-3 (10), 4 (4), 6 (9), 9 (6)
 „Юнак” дякує за привіти 9 (19-20)
 Чи Ви перечитали це число „Юнака”? 5 (24), 6 (4), 11 (6)

ІЗ НАРОДНОГО ПОБУТУ УКРАЇНИ

„ЗЛОВІЩІ ПТАХИ УКРАЇНИ”

Тисячолітнє братання населення України з природою створило окремішній підхід українки чи українця до даних явищ природи, які віками повторялися прибираючи т. зв. в науці „народний календар”. А на сторінках цього ненаписаного „народного календаря” одну із важливіших роль відіграли птахи, бо не хто інший а головно вони були вістунами поодиноких змін в природі й згідно з віруваннями, вони були покликані попереджувати людей чи жде їй щось добре, чи зле: ластівки попереджували людину, що йде весна, жайворонки давали знати, що треба збирати плоди землі, бузьки, готуючись до відлету, давали знати, що йде зима. І так як існували—скажимо—„добрі” птахи, так існували теж і „зловіщі” птахи, які попереджували людей про якесь нещастя чи смерть. І такими „зловіщими” птахами є на Україні, крім сови, сичі і пугач, в Галичині звуть його теж пугутькало, — хижі нічні птахи. Живуть вони серед старих руїн, гніздяться у дуплах старих дерев і діють лише у темрявах ночі.

Згідно з легендою, колись сич був милою співучою птицею, але коли побачив розп'ятого скривавленого Ісуса Христа на хресті, зненавидів денне світло а його дзвінкий голос застряг в горлі й тому він тепер хрипливо стогне. А кожний стогін

його віщує якесь лихо або смерть. А як сичі перекликаються до заходу сонця в гаю чи в ліску, то полтавці кажуть, що „в селі неодмінно пожежа буде”.

Знову ж пугач, рід сови, хижий нічний птах, найбільший з усіх сов, із своїм пуганням не лише увійшов у чумацькі пісні України („Ой сів пугач на могилі тай пугу й пугу”) але теж і в історію Запоріжжя, бо його „пугу - пугу” було гаслом запорожців. які так вдатно наслідували пугання пугача, що деколи важко було розрізнити чи це крик пугача, чи гасло порозуміння між козаками із Запорізької Січі.

За „Шляхом” Г.Л.Н.

ЗАКЛИК ЮНАКІВ З ВІННІПЕГУ ДО УСІХ ПЛАСТУНІВ

Від Редакції: Вміщуючи з приємністю на сторінках „Юнака” листа до нас гуртка юнаків з Вінніпегу „Соколи”, а також листа до пл. сен. Мирона Спольського, радіємо з їхнього розуміння теперішніх обставин нашої спільноти на терені Канади і надіємося, що за прикладом „Соколів” підуть інші гуртки юнацтва.

Для тих читачів, які не знають, чому „Соколи” пожертвували гроші на оборону українського імени, пояснюємо, що від якогось часу на терені Канади, а також ЗСА, ідуть розшуки воєнних злочинців, які були вислужниками нацистського режиму.

Поруч із підозрілими за нищення жидів німцями, почали також розглядати членів інших етнічних груп із східних країн Європи. Так стали жертвою слідства також українці, а зокрема члени Української Дивізії УНА. Розслідування провадять: в Канаді покликана до того Урядом комісія під проводом судді Жуля Дешене, а в ЗСА Комісія Спеціальної Інвестиції, тепер під проводом судді Ніла Шера.

Щоб боронитися перед таким знеславленням, українці збирають фонди на можливі судові процеси, як також видання книжок із запереченням зневаг, що ними тепер стараються нас очорнити.

НАШ ЛИСТ ДО „ЮНАКА”

Шановна Подруго!

Гурток „Соколи”, 7-го куреня ім. Святослава Завойовника у Вінніпегу, склав пожертву 5 доларів від особи та вислав до Комітету Українців Канади нашу дотацію на оборону імени канадських українців. Гурток вважає, що оборона українського суспільства у Канаді є справді важливою і що це є обов’язок не лише старших членів української громади, але й нашої молоді.

Гурток „Соколи” звертається до всіх пластунів у вільному світі: посилайте листи до канадського уряду з протестом проти вживання советських інформацій та документів у канадських судах. Ми просимо також Вашої фінансової допомоги: висилайте гуртками по 5 доларів від особи на оборону українського імени на адресу Головної Екзекутиви КУК в Канаді:

Civil Liberties Commission — UCC
456 Main St.
Winnipeg, Manitoba, R3B 1B6

Висилайте чеки або грошові перекази (грошей висилати не треба!) на: Civil Liberties Commission — UCC.

Пам’ятайте, що оборона українського імени є проблемою не лише українців Канади чи ЗСА. Вона може стати проблемою і Австралії, Західньої Німеччини та будь-якої іншої країни вільного світу, де живуть наші українці. Всі ми українці не залежно від того, де живемо. Тож допоможіть зміцнити нашу українську майбутність!

З правдивою пластовою пошаною
СКОБ!

Гурток „Соколи”
Вінніпег

Залучаємо також лист гуртка „Соколи” до голови Манітобської Комісії Захисту Українських Громадянських Прав — пл. сен. Мирона Спольського, Бурл.

Шановний Друже Мирон!

Гурток „Соколи”, 7-го куреня ім. Святослава Завойовника, склав по п’ять доларів від особи на дотацію Манітобській Комісії Захисту Українських Громадянських Прав.

Гурток „Соколи” вважає, що це є дуже важлива справа і ми підтримуємо Вашу працю: ми звертаємося до всіх українських пластунів світу, щоб вони також склали гуртками по п’ять доларів від особи і вислали на адресу Комісії.

Своє звернення до всіх пластунів світу ми висилаємо через наш журнал „Юнак”.

На оборону наших предків і дітей!
СКОБ!

Гурток „Соколи”
пл. учас. Василь Балюта, пл. учас. Івась Балюта, пл. учас. Антосик Горський, пл. учас. Руслан Розумний, пл. учас. Андрій Іванчук, пл. учас. Михась Петрик, пл. прих. Мирон Сомсін і ст. пл. Теодор Кушак—Дрот, виховник СОКОЛІВ

ФАНТАСТИЧНИЙ ПЕРЕКАЗ БАЗОВАНИЙ НА ЖИТТІ ТАРАСА ЧУПРИНКИ

Тоді!...

Де ми? Що це місце?

Що з нами сталося?!!

Де Шухевич? Що з ним сталося?!!

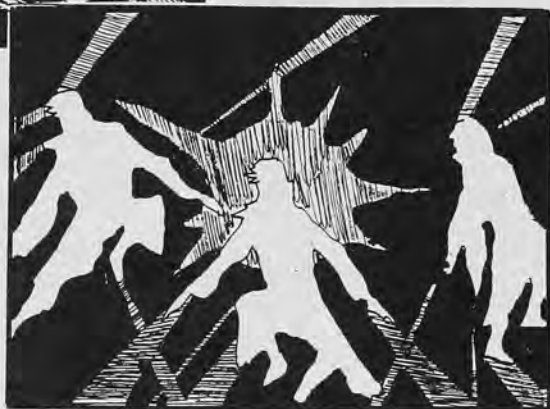
Не знаю

Я кинувся на гранату як вона...

... вибухнула!!!

Вони не знають що вони щойно перейшли границю часу, простору та увійшли у... четвертий вимір, у вимір невідомого, незрозумілого. Тож ходимо з ними. Погляньмо на мить у простір та побудьмо з ними у сімферському районі невідомого...

... де чи ненайславіший їхній борець за волю їхньої батьківщини воював хоробро з лютим ворогом, з Москвою, у своїй країні. Він воював понад 8 років. Воював без надії. Цей командир, Тарас Чупринка, і у останній битві...

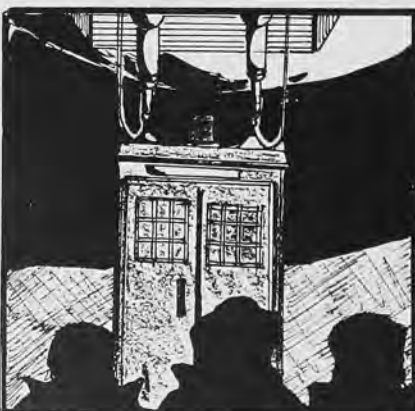
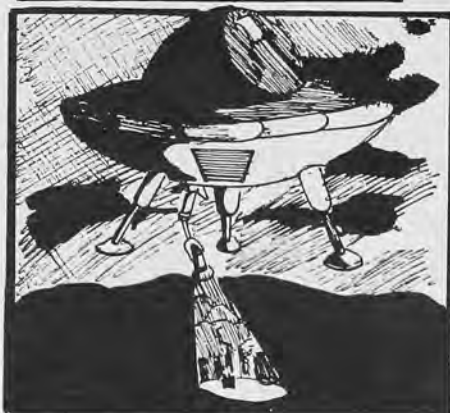
І раптом ми з'явилися тут!!

І виходить...

Тоді, над упістями, з'явилася ракета

...і з неї вийшла сина капсула...

Цей „переказ” виконав пл. розв. Данило Шипилявий, член Пластової Станиці в Олбані, як експонат на виставку в часі 24-ої Пластової Орли-кяди в листопаді 1985 року.

Редакція „Юнака” попросила його дозволити усі ці рисунки в поменшенні помістити на сторінках нашого журналу, щоб інші могли бачити цікаву ідею того юнака.

24-ТА ПЛАСТОВА ОРЛИКІЯДА ДЛЯ ЮНАЦТВА

Цьогорічна 24-та Пластова Орликіяда відбулася в суботу, 9-го і в неділю 10-го листопада 1985 року на „Союзівці” і в ній взяло участь 298 юнаків і юначок у 26-ох загонах.

Юнацтво приїхало із своїми виховниками та опікунами.

Комендантом цьогорічної Орликіяди був ст. пл. Марко Лисняк, Орл.; бунчужним ст. пл. Петро Ковч, Бурл.; писарем ст. пл. Таня Оберишин, Спрт.; головним суддею пл. сен. Володимир Шуст, Орл.; головним суддею вибору гетьманича-гетьманівни — ст. пл. Гілярій Зарицький, Орл. Медичною опікою займався д-р Роман Мороз, а курінним капеляном був о. крилошанин Ярослав Шуст. Крайовий Провід Пласту репрезентували: голова КП Ради пл. сен. Евстахія Гойдиш, комендант пластунів ст. пл. Орест Український і комендантка юначок пл. сен. Христя Ковч.

Пластуни з дальших станиць — з Клівленду, Дітройту, Лонг Айленду, Гемпстеду і інших — приїхали вже в п'ятницю увечері. Решта пластунів приїхали в суботу вранці. Цьогорічну реєстрацію переводив курінь „Чортополохи”.

В 11-й годині вранці, усе юнацтво зійшлося до залі „Веселки” на офіційне відкриття Орликіяди. Під проводом гетьманича і гетьманівни 23-ої Орликіяди, ст. пл. Евгена Сторожинського і пл. розв. Андрєй Тершаковець, юнацтво готувалося до змагу.

Під час відкриття відбулось іменування пл. розв. Нестора Воронки з Ньюарку пластуном-скобом. Іменував його крайовий комендант юнаків ст. пл. О. Український. Також вшановано пам'ять однохвилинною мовчанкою одного із перших організаторів Орликіяд, св.п. пл. сен. Андроніка Копистянського. Ст. пл. Роман Юзенів, який заступав управителя Союзівки Володимира Кваса, гумористично привітав усіх пластунів на оселі та побажав їм приємного перебування та багато успіхів. Також коротке слово сказала уступаюча голова КПС пл. сен. Е. Гойдиш.

Зразу після відкриття юнацтво почало змагатись загонами в першій частині змагу — панелю на тему: „Життя Романа Шухевича”. Загони витягали питання на цю тему та на сцені давали свої відповіді.

По закінченню панелів відбулась друга частина змагу — мистецькі виступи. На сцені чергувались загони та пописувались своїми підготованими скечами.

В 4-й годині по полудні, у віллі „Полтава” відбувалась іспитова гутірка та дискусія кандидатів на гетьманича і гетьманівну 24-ої Орликіяди, що її

провела комісія вибору гетьманича і гетьманівни під головуванням ст. пл. Г. Зарицького. Усіх кандидатів разом було 16.

О годині 7-й вечором юнацтво відбуло спільну вечерю, а опісля в год. 8:30 почалась пластова товариська вечірка, що нею провадили члени старшопластунського куреня „Орликівці”.

Під час вечірки у „Полтаві” відбулась зустріч і гутірка на тему Орликіяд, в якій взяли участь Курінна Команда і Старшина Орликіяди з представниками станиць та виховниками. При каві й перекусці провадилася дискусія на тему планування і перепровадження Орликіяд. Присутні давали свої поради і завваги які допоможуть „Орликівцям” у дальших Орликіядах.

В годині 11:30 вечора закінчилась вечірка, а юнацтво розійшлося до своїх приміщень на нічну тишу.

В неділю після сніданку відбулась Служба Божа для учасників Орликіяди, яку правив отець Бойсак.

Після Богослуження відбувся на сцені панель кандидатів на гетьманича-гетьманівну. Після панелю був обід для учасників у залі „Веселки”, під час якого оцінюючі комісії під проводом головного судді пл. сен. Володимира Шуста визначили місця та виписували грамоти та нагороди.

Крім мистецьких виступів та панелів, також оцінювані були експонати кожного загону. Вони були всі виконані до теми Орликіяди, серед них було багато оригінальних робіт учасників.

Проголошення висліду 24-ої Орликіяди та її закінчення відбулися в годині 1:30 по полудні. Гетьманичем 24-ої Орликіяди вибрано пл. скоба Нестора Воронку з Ньюарку; його заступником вибрано пл. розв. Тараса Абрамюка з Нью Йорку. Гетьманівною 24-ої Орликіяди вибрано пл. вірл. Дарію Ковч з Клівленду; її заступницею вибрано пл. вірл. Анну Левицьку з Пасейку.

Уступаючі гетьманич і гетьманівна 23-ої Орликіяди ст. пл. Е. Сторожинської і пл. розв. А. Тершаковець передали нововибраним наступникам шарфи і гетьманські кереї.

Вислід загального точкування від імені усіх комісій виголосив курінний „Орликівців” пл. сен. Микола Курчак.

Юначки: перше місце — 10-й курінь з Дітройту; друге місце — 28-й курінь з Клівленду; третє місце — 44-й курінь з Ньюарку. Юнаки: перше місце — 13-й курінь з Дітройту; друге місце — 17-й курінь з Клівленду; третє місце — 45-й курінь з Вашингтону.

Грамоту вирізнення за найкращу відповідь в панелі здобув 28-ий курінь юначок з Клівленду; грамоту вирізнення за найкращий мистецький виступ здобув 10-ий курінь юначок з Дітройту.

За експонати пластової діяльності здобули: перше місце — 13-ий курінь юнаків з Дітройту; друге місце — 28-ий курінь юначок з Клівленду; третє місце — 9-ий курінь юнаків з Нью Йорку. Це була остання Орликіяда, на якій були окремі нагороди за експонати. На слідуючу ювілейну Орликіяду експонати будуть включені в загальне точкування.

Під час закриття також проголошено висліди змагу у відтворенні українських земель. Відзначення

здобули такі дівочі курені: перше місце — 50-ий курінь з Вашингтону; друге місце — 18-ий курінь з Нью Йорку; третє місце — 2-ий курінь з Нью Йорку.

Також відбулось іменування двох пластунок розвідувачок Андрі і Александри Тершаковець, обоє з Ньюарку, пластунками вірлицями. Церемонією переводила крайова комендантка юначок пл. сен. Х. Ковч.

Молитвою та коротким словом від управителя Союзівки В. Кваса та курінного „Орликівців” закінчено 24-ту Орликіяду. Юнацтво роз'їжджалось домів обіцяючи зустрітись знову на слідуючій ювілейній Орликіяді.

ст. пл. Наталка Воронка

Юначки із станиці Ньюарку на Орликіяді: зліва до права пл. розв. Надія Дац, пл. розв. Ліса Новаківська, пл. розв. Роксоляна Кузьмак

пл. скоб Нестор Воронка із 5-го Куреня УПЮ-ів в Ньюарку — Гетьманич 24-ої Орликіяди

Змаг загонами: на питання відповідає загін із 20-го Куреня УПЮ-ок з Ньюарку

Учасники 24-ої Орликіяди приглядаються змагові на пост Гетьманича і Гетьманівної

ДЯКУЮ ВАМ!

(Слово на прощання Гетьманівної 23-ої Орликіяди)

Дорогі Друзі!

Минулого року мене обрали Гетьманівною 23-ої Орликіяди разом із Гетьманичем ст. пл. Євгеном Сторожинським. За це хочу подякувати членам куреня ім. Григора Орлика та всім членам журі. Це був один із найприємніших моментів мого пластового життя. Саме обрання і мій рік гетьманування залишаться в моїй пам'яті назавжди.

Також хочу подякувати моїм виховникам і провідові Станиці в Ньюарку, за їхню довглітню виховну працю, а зокрема велике Спасибі моїм приятелям із 20-го, 44-го, 5-го і 47-го куренів за їхню моральну і дійсно теплу підтримку.

Цього року я поїхала на 24-ту Орликіяду з великим захопленням частинно тому, що я з Генєм мала нагоду побачити процедуру вибрання Гетьманича та Гетьманівної з іншої точки зору. Бувши Гетьманівною і Гетьманичем ми мали нагоду брати участь у виборах наших наступників і сиділи серед членів журі. Хоча ми не мали повного права

голосування, ми пробували допомогти журі. Адже ми найкраще знали переживання кандидатів, бо самі все це відчували тільки рік тому.

Хоча вибраними були тільки двоє із 16 кандидатів а саме пл. скоб Нестор Воронка і пл. вірл. Дарія Ковч, хочу погратувувати не тільки їм і їхнім заступникам пл. скобові Тарасові Абрамюкові і пл. вірл. Анні Левицькій, але й всім кандидатам. Не забуваймо, що всі кандидати в дійсності є переможцями, бо вже саме іменування їх їхніми куренями є великим признанням їхніх заслуг.

Ще раз дякую і чекаю наступної зустрічі на 25-ій Орликіяді в 1986 році. Було б добре, якби на цю ювілейну Орликіяду могли прибути всі колишні Гетьманичі і Гетьманівні, щоб гідно відсвяткувати її разом з куренем ім. Григора Орлика.

З пластовим привітом СКОБ!

пл. вірл. Андрея (Аня) Тершаковець

32-ИЙ ЛЕЩАТАРСЬКИЙ ПЛАСТОВИЙ ТАБІР

Цьогорічний табір це вже 32-ий з черги, що його організує Ватага „Бурлаків” і в ньому взяло участь рекордове число 200 юнаків, юначок та членів проводу. Провід очолював пл. сен. Юрій Попель як комендант, ст. пл. Петро Ковч — бунчужний, ст. пл. Леся Пясецька — писар і численні члени булави.

Впродовж тижня табору ціла околиця набрала українського характеру, чути було постійно українську мову, музику, спів, квитки на лещатарські з'їзди були позначені літерами „УКР”, а на готелі де були приміщені учасники табору виднів великий напис „Вітайте пластуни”.

Учасники з'їхалися з усіх сторін ЗСА, навіть з таких далеких міст як Чикаго чи Вашингтон. Багато з них були вже третій або другий раз на таборі і вони цілий рік чекали на цю зустріч із давніми друзями з минулих таборів. Для молодших — це перший лещатарський табір, на який, як правило, будуть вони приїздити кожного року аж закінчать вік юнакування.

Учасники були „розтаборовані” в готелі, з якого автобусом доїжджали на схили гори Вест Мавнтен. Щойно вечером поверталися до табору і там відбувалися різні заняття: гутірки, розваги, гри і неспортивні змагання, як наприклад версія популярної гри „Тривія персут” і конкурс

українознавства, переможці якого одержують стипендії на наступний лещатарський табір. Всі учасники мали кожного дня по дві лекції лещатарства, на відповідному рівні знання кожного з них.

Погода в часі табору була тим разом вимріяна. Коротко перед початком табору впав добрий сніг і посиплював ще й в часі самого табору. Були сильні морози, але й тепліші, соняшні дні.

Таборовики скористали також з виїздової нагоди побачити у місті Трой, Н.Й. гокейові змагання поміж збірною ЗСА і дружиною з Києва в неділю, 29-го грудня.

Як кожного року так і цим разом в часі табору відбувся „традиційний” Миколайко в часі якого обрано „сніжинкою” пл. розв. Адріану Небеш з Парми, Огайо, а „сніговим дідом” пл. розв. Данила Базарка з Вашингтону.

Відбулися також змагання із знання української мови і пісні які виграла пл. розв. Ярема Бачинський з Нью Йорку і пл. розв. Марта Стефанюк з Детройту. Першуни будуть мати „стипендію” на черговий лещатарський табір, що його влаштовує Ватага „Бурлаків”.

пл. сен. А.Б.

Усі знімки виконав пл. сен. Я. Бігун

Першуні у змаганнях з української мови й пісні: пл. розв. Марта Стефанюк і пл. розв. Ярема Бачинський

Кінцеві змагання у сляльомі

Рання збірка на лешатарському таборі
Прапори тримають Віра Камінська і Роман Ратич

36-ий Крайовий табір на „Верховині” у Великобританії імені Володимира Великого

Після шестигодинної подорожі до Валії, я з двома приятельками приїхала 27-го липня до пластового табору „Верховина”. Шатра вже стояли, і табір юначок був у тому самому місці, де й минулого року. Всі розпакувались і проводили час у товариській розмові.

Наступного дня розпочалася таборова програма. Наш табір назвався іменем княгині Ольги, коменданткою була ст. пл. Лариса Кучинська. Ми розпочали будову брами та запалили вогник, на якому плянували щось пекти.

Минуло декілька днів. Після вечірньої молитви юнацтво розпало вогник і смажило на ньому хліб і ковбаски та пекли бараболю. А після цього, коли вже всі лагодились до сну, почулося: „Збірка!”, „Алярм!”

Дівчата не дуже радо вийшли з шатер і стали в лаві. Їм було сказано надіти дощовики і зручні черевики. За чверть години старші пластуни, юнаки й юначки вже були на мандрівці поза табором. Згори видно було світла далекого міста.

Приблизно за дві години всі вже були в таборовій кухні і пили чай, приготований подругою Сонею Дубіль. Стомлені, але вдоволені пішли спати.

Наступного ранку юначки не могли знайти свого прання, яке залишили на шатрах, щоб сушилося. Одні думали, що то старші пластуни забрали, інші, що юнаки, але ніхто не подумав, що комендант міг мати щось спільного зі зникненням одягу. Як виявилось пізніше, комендант пл. сен. Роман Дубіль забрав одяг до кухні, щоб врятувати від дощу, який ішов безперервно майже цілі три тижні.

І так скінчився перший тиждень табору. Писарка від'їхала додому, і мене призначили на її місце.

До табору приїхали нові люди, між ними був і бандурист Мирон Постолан з дружиною. Він учив нас співати, і за тиждень ми вивчили чотири нові пісні, які мені дуже подобалися.

Юначки мали ще один алярм вночі, але тим разом прогулька не була така довга, як попередня, і не така цікава.

Під час табору, коли не було дощу, ми часто грали з юнаками відбиванку. Також слухали гутірок у підготовці до першої пластової проби.

Одного дня юнацтво пішло на прогульку до моря і міста. Іти треба було дві години. В місті було дозволено трохи подивитись на крамниці, а потім всі збирали камінці на кльомби у таборі.

В суботу юначки прибирали в таборі, а сен. Роман Гринаш збудував дуже гарну браму з написом „Вітай Владико!”, бо в неділю мав до табору приїхати єпископ УПЦ Володимир, але в останню хвилину ми довідалися, що він захворів і не міг прибути.

В понеділок юнацтво і деякі старші пластуни приготувалися до дводенної прогульки. Вирушили у вівторок. Погода була добра. Приблизно за чотири години ми пройшли одинадцять миль. Тяжко було йти в гори з важкими наплечниками, але ми були задоволені, коли прийшли до місця ночівлі і розпалили вогонь та зварили вечерю. Лягли спати десь біля 10:30 і скоро заснули, хоч чотирнадцятьом дівчатам у шатрі на три особи було тісно. Вранці ми склали шатра і спакували наплечники та вирушили назад до табору. Йшли досить швидко, щоб бути там на обід, але в половині дороги почав падати сильний дощ і ми змокли. Вкінці прийшли до табору, а коли

переодягнулись в сухий одяг — були задоволені, що прийшли без великих перешкод.

В останній четвер весь табір поїхав автобусом на одноденну прогульку до шиферних копалень. Дощ ішов знову цілий день, але всім було цікаво в копальнях, особливо їдучи поїздом під землею. А по дорозі до табору зупинились ще на ярмарку розваг („фан фер”).

Всі були дуже задоволені з цієї прогульки, а коли приїхали до табору, читали наші нотатки, бо наступного дня ми мали складати пластову пробу. Вісім осіб зголосилося до першої проби і ввечері при останній ватрі вони дізналися, чи здали пробу, чи ні. Ті, що склали присягу дістали пластову лелійку.

Ця ватра була набагато краща від попередніх, дівчата співали під акомпаньямент бандури. Також були деякі сміховинки.

Дуже пізно лягли спати і пізно встали наступного дня. Всі дістали таборову відзначку при останній молитві. В наказі комендант подякував панам Струтинському і Короленкові за їхню поміч впродовж табору, Маргареті і Браєнові Валкерам, Романові й Марії Морозюкам за працю в кухні, а також комендантам і коменданткам підтаборів.

пл. уч. Мирослава Маренко

Провід і учасники 36-го Крайового табору на „Верховині” у Великобританії

Курінний „табір” у Маквілері

Одного дня, восени, Рада Гурткових рішила провести курінний табір під час Нового Року в Маквілері.

Маквілер — це мале село біля Страсбургу, де отець Когут є настоятелем української парафії. Там отець утримує будинок, в якому радо приймає гостей. Тому ми звернулися до нього, щоб від 29 грудня 1984 р. до 2 січня 1985 р. провести там курінний табір. Але була й інша причина на вибір того місця: ми хотіли щоб члени куреня з Франції та Бельгії також могли приїхати.

Нарешті надійшов довго очікуваний день виїзду. Всі члени табору, які живуть у Мюнхені, а також два члени з Бельгії, вранці виїхали поїздом з Мюнхену до Карльсруге, де нас очікували о. Когут і чотири члени табору. Звідти ми рушили автом і малим автобусиком в напрямі Маквілеру.

Коли приїхали до оселі і розмістилися по ліжках (очевидно, дівчата і хлопці мали дві різні кімнати), пішли на обід. Після обіду, який був дуже смачний, відбулося відкриття табору в повних одностроях. І очевидно, я був один із двох, які забули привезти свої однострої. Але наш писар, який ще перед табором підозрівав, що хтось забуде однострій, взяв запасовий і мене врятував.

На відкритті були присутні всі 15 учасників. Цілість табору складалася з однієї зв'язкової, з курінного проводу, який мав функцію булави, трьох старших пластуниів і восьмиро юначок та юнаків.

Після відкриття ми пішли на прохід. Було досить зимно надворі, але сніг ще лежав.

Вечором, після вечері, ст. пл. Степан Дем'янів висвітлював прозирки з різних пластових таборів.

На другий день відбулася недільна Служба Божа, яку відправив наш господар, отець Когут. Після Служби ми провели Курінну Раду та дискусію, якою провадила ст. пл. Наталка Саяк. Але, на жаль, про що ішла ця дискусія, я вже забув. Решту дня ми провели за майструванням, іграми і забавами. Як звичайно, дурійки не бракувало.

Наступного дня, під час прогульки до сусіднього села, я вже нетерпеливо очікував Нового Року.

Після прогульки ми мали дозвілля, але мусіли придумати якусь точку, щоб при святкуванні Нового Року забавляти людей. Бо крім нас на оселі були ще інші гості отця. І коли мої товариші лінухували за-

мість виконувати завдання, наш комендант і я підготували музику для вечірки. Це була д-у-у-ж-е тяжка робота.

Тим часом впав сніг. Під вечір мої товариші і я вийшли надвір. Ми пробували кинути дівчатам сніг у їхню кімнату на першому поверсі. Ця акція нам вдалася.

При вечері нас обслуговували булава та старші пластуни, які ще перед тим прикрасили їдальню. Спочатку ми провели спільні ігри та забави. Поволі розвивалася весела атмосфера. Пізніше ми відкрили дискотеку і танцювали „нон-стоп” до 12 години ночі. Перед самим Новим Роком кожний учасник табору, а також гості, отримали склянку шампанського. Точно о дванадцятій ми склали собі взаємно побажання і випили за щасливий початок Нового Року. Ті, які хотіли більше „святкувати”, якнайскорше випорожнили склянку і, вдаючи, що перший раз замало дістали, пішли по „репету”. Очевидно, мене між ними не бракувало.

Тим часом знову почала грати музика і ми, стараючись стояти рівно на ногах, знову танцювали. Коли вже порядно були вимучені, команда проголосила нічну тишу.

Наступного дня вранці відбулася Служба Божа. Як я собі пригадую, половина учасників мала труднощі, щоб сидючи чи стояючи не заснути.

Після обіду ми пішли під проводом пл. сен. Марусі Микич на мандрівку. Під час мандрівки знову почав падати сніг. За деякий час нам стало нудно і ми почали кидати снігом. Поволі створилися дві дружини, які проти себе „воювали”.

Але головний „об'єкт” в який ми пробували поцілити, був пластовий капелюх на голові ст. пл. Осипа Спеха. Це нам, на жаль, не вдалося. Коли, нарешті вернулися до оселі, ми були мокрі наскрізь.

Після вечері відбулися ігри і забави, які тривали аж до пізньої ночі. Нам було дуже шкода, що треба вже кінчати. Але перед від'їздом мусіли виспатися, бо дорога додому все ж таки далека.

На другий день, після сніданку, всі учасники вирушили в дорогу, з думками про гарно проведені дні.

пл. уч. Тарас Ребет
Із курінного журналу „Репорт”
ІІ Куреня УПЮ ім. Андрія Гарасевича
в Німеччині

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА"

ЗСА:

- \$40.00 ам. — Відділ Союзу Українок Америки в Кергонксоні, Н.Й. — Дивись дарункові передплати
- \$10.00 пл. сен. Роман Процик, Вестфилд, Н.ДЖ.
- \$350.00 24 Курінь УПС „Чортополохи” — дивись датки „Замість квітів на могили” — пам'ять св. п. Галі Філінської

Канада

- \$100.00 8-ий Курінь УПЮ-ок ім. Княгині Романової в Монреалі з передріздяного Базару 1985 року
- \$20.00 Пластова Станиця Едмонтон, Канада — замість квітів при відвідинах у лікарні хворої пл. сен. Ольги Манастирської (на її бажання)
- \$25.00 Пластова Станиця Едмонтон, Канада — дивись „Замість квітів на могили” сл. п. добродійки С. Базюк — матері Мирона і Андрія — членів Пл. Станиці.

Бельгія

- \$20.00 ам. о. Іван Кіт, Шарлеруа, Бельгія
- \$70.00 ам. о. Іван Кіт, Шарлеруа — дивись „Замість квітів на могили” о. Івана Сиротинського з Торонта
- \$80.00 ам. о. Іван Кіт, Шарлеруа — три дарункові передплати для незаможних юнаків у Південній Америці.

Дарункові передплати „Юнака”

Відділ Союзу Українок Америки у Кергонксоні, Н.Й. на дві дарункові передплати для молоді в Бразилії. — \$40.00 ам.

* *

Пл. сен. о. Іван Кіт, Шарлеруа, Бельгія \$60.00 ам. — на три дарункові передплати для юнацтва у Південній Америці.

Замість квітів на могили

св. п.

о. мітр. ІВАНА СИРОТИНСЬКОГО

довгорічного капеляна членів Пластової Станиці в Тороті надіслав \$70.00 — пл. сен. Іван Кіт з Шарлеруа, Бельгія

Замість квітів на могили

св. п.

пл. сен. Галини Філінської

члена 24-го Куреня УСП-ок „Чортополохи”, що відійшла на Вічну Ватру 29 серпня 1985 р. склали \$350.00 ам.

по \$25.00 — Славомира Білас, Марійка Лесків, М. Одежинська, Марта Тарнавська;

по \$20.00 — Іванна Білик, Тетяна Данилів, Анна Максимович, Надя Німилович, Надя Нинка, Віра Попель, Соня Слободян;

по \$15.00 — О. Пастушак, Євгенія Подолян;

по \$10.00 — Ока Грицак, Наталка Головінська, Олена Головчак, Роксоляна Лабінська, Слава Онуферко, Надія Оранська, Віра Пак, І. Щука.

Замість квітів на могили

св. п.

С. Базюк

Матері пластунів Мирона й Андрія з Пластової Станиці в Едмонтоні, Канада склала на прес-фонд „Юнака” \$20.00 — Пластова Станиця, Едмонтон.

Дорогі Подруги і Друзі!

З нашого цьогорічного передріздяного „Базару” посилаємо Вам на прес-фонд „Юнака” \$100.00. —

Бажаємо Вам усім Веселих Свят і Щасливого Нового Року та гарного успіху в 1986 році в популяризуванні на сторінках „Юнака” гасла „ЗА ПРАДІДНУ СЛАВУ”!

Скоб!

За 8-ий Курінь УПЮ-ок ім. Княгині Романової в Монреалі
ст. пл. Марта Полюга пл. розв. Наталка Полюга
зв'язкова курінна

Усім ЖЕРТВОДАВЦЯМ в імені Дирекції Пластового Видавництва, Редакції і Адміністрації „Юнака” обдарованих передплатами юнаків/-ок у Південній Америці сердечна подяка. Хай тепло сердець нас усіхполучене з нашою подякою буде нагородою!

Редакція

Хто з Вас подорожує

- літаком ● кораблем ● поїздом ● автобусом
- у Канаді чи поза Канадою

повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради

в українському подорожному бюроі

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.

Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Вжесневські

**THE FUTURE
BAKERY**

735 Queen St. West, Toronto, Ontario

Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластунки і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО—МИКОЛАЇВСЬКІЙ
КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 336-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСТУНИ і ПЛАСТУНКИ

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстарішій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

Центрاليا 295 College St. Toronto, Ont. M5T 1S2
Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ 3635 Cawthra Road
(біля Української Католицької
Церкви)
Tel.: 272-0468

Відділ 2397 Bloor Street West, Toronto,
Ontario
Tel.: 762-6961

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання
помагати членам в економічних справах порадами і
фінансово.

Наша справа — служити членам!

ОДИНОКА В ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА

COMMUNITY TRUST CO. LTD

2271 Bloor Street West
Toronto, Ontario M6S 1P1
Phone: (416) 763-7333

Приймає вклади і ощадности. —
Платить найвищі відсотки. —
Уділює особисті і моргеджові позики. —
Приймає і реєструє пенсійні плани і на
нові дома (PPC). — Полагоджує всі
банкові операції. — Завідує спадками і
довіреннями (траст).

Ціна \$2.00

ОЛЕНЬ   СОКІЛ   БДЖОЛА   БАРВІНОК

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА**

"САМОПОМІЧ"

**І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ
"САМОПОМІЧ"**

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙНУ —

*запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.*

Години урядування:

Понеділок	6:00 — 9:00 вечір
Вівторок	6:00 — 9:00 вечір
Середа	9:00 — 1:00 ппол.
Четвер	6:00 — 9:00 вечір
П'ятниця	6:00 — 9:00 вечір
Субота	9:00 — 1:00 ппол.

Щадіть, позичайте та полагоджуйте всі свої
фонансові потреби в своїй рідній Українській
Фінансовій Установі.

Кредитова Кооперативна платить вищі відсотки
від звичайних ощадностей якого-небудь банку
чи шадниці.

А також даємо на дуже догідних умовах
всякого роду позички.

ЗАЙДІТЬ ДО НАС ЧИ ПОТЕЛЕФОНУЙТЕ:

229 Hope Ave. Passaic, N. J. 07055. Tel. 201-473-5965

"... виховання — це надавання дум-
нам і почуванням якогось напрямку", —
наже Оленсандер Тисовський-Дрот. Пла-
стова преса саме й сприяє виконанню
цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передпла-
чуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і нова-
нів та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й
загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал до-
рослого членства Пласту, Пластприяту і
загалу батьків, які цікавляться вихован-
ням і громадськими справами.

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
REALTOR — INSURANCE BROKER

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
3359 Bloor St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666

INSURANCE:
2204 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5666

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303